

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CLXIV. Quando es dispositione juris, vel testatoris, filia tenetur dotem sibi à patre solutam conferre, si maritus non sit soluendo, ita vt filia non potuerit consequi totam dotem, vel partem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

tem; quam tamen in omnibus sequi debemus tanquam reginam & dominatricem in omni dispositione testamentaria: l. in conditionibus, ff. de condit. & demonstrat. cum similibus.

6 Tertiò videtur demonstrativè probari, filiam nihil aliud teneri conferre ultra dotem restitutam, nisi solam actionem inanem ob inopiam patris, quoad residuum dotis non restituta. Nam de jure collatio non ad alium finem est introducta, nisi ad servandam æqualitatem inter liberos: l. ut liberis, §. illud, C. de collat. l. sui, C. comm. utriusque judicij, Gomez in l. 29. Tauri, num. 1. versic. ratio vera: Vital. Nemaufen. in tract. de collat. tit. de person. n. 1. Castillo de conjest. ultim. volunt. cap. 16. num. 42. lib. 4.

7 Sed de jure filia non esset æqualis, nisi audiretur conferre volens solam actionem dotis, licet inanem, per text. expressum in dicta auct. quod locum, C. de collat. & in §. illud quoque, in auct. de æqualitate dotis, & in l. secunda, §. de illis, ff. de collat. honor. in illis verbis, Vir bonus autem non sit arbitraturus conferendo id quod nec habet, nec dolo, nec culpa desit possidere.

Ergo similiter in casu nostro, ut dicta filia sit æqualis aliis, secundum intentionem testatoris, videtur dicendum quod loco dotis amissa sufficit quod conferat actionem inanem, ita ut quælibet ex succedentibus tertiam partem jacturæ sustineat.

8 Quartò, quia testator in prælegato dictæ dotis mandat dictam Catharinam teneri imputare in dotem maternam summas dotales per eum solutas; postea verò in substitutione universali, mandat fieri debere collationem dotium casu substitutionis adveniente, faciens tantum mentionem de summa donata & constituta, non adiectis illis verbis quæ apposita fuerant prælegato, En præceptum ce qui leur en a payé: cum ergo clausulam illam non adiecerit in illa secunda parte, videtur quod noluerit fieri talem deductionem, quia si voluisset, hoc vitique expressisset in secunda parte, quemadmodum expressit in prima: Sord. conf. 554. num. 11. & 12. & conf. 120. num. 46. Tiraquell. in l. si unquam, in verb. liberis, num. 3. C. de revocand. donat. maxime cum prælegatum nihil commune habeat cum substitutione universali, ex traditis per D. Hier. à Laurentiis in l. si emancipatis, num. 206. C. de collat.

9 Quintò, quia licet in donatione causa mortis mater fecerit declarationem, quod volebat fratrem suum molestare pro ducentis aureis deperditis propter inopiam mariti, hoc tamen nihil commune habet cum dispositione testatoris; cum ipse Avus in suo testamento mandaverit quod filiz, uti matrem representantes, essent æquales in bonis suis, ita quod vna non haberet plusquam alia, & sic tacite recessit à jure sibi competenti vigore dictæ donationis causa mortis.

Denique clara videtur voluntas testatoris, dum mandat & ordinat quod si dicta filia nubat, etiam vivente avia, ipsa poterit petere id tantum, in quo dictus testator reperitur debitor, submissus & obligatus erga matrem ipsius filiz, & quoad residuum ipsam concernens de hereditate, non poterit illud petere nisi post mortem suæ uxoris hæredis instituta. Igitur patet quod testator voluit reservare omnia alia jura dictæ filiz exigenda, seu conferenda post mortem dictæ hæredis instituta, & sic adveniente casu fideicommissi.

Vnde fuit judicatum, dictam filiam non teneri

conferre, nisi quod effectualiter de dote sua repetere potuit; reliquum verò quod consequi non potuit, non teneri conferre, sed liberari conferendo actionem dotis, quamvis inefficacem.

CAPUT CLXV.

De eo qui filiz suæ Officium vacabile in dotem constituit cum pacto, quod si Officium vacaverit per obitum Domini, seu Principalis qui habet titulum Officii, gener qui medietatem pretii in societate hujus Officii contulerat, amittat pretium & operas. Et quomodo inæqualitas pactorum societatis hujusmodi ad æqualitatem reducenda sit. Quod propter talem inæqualitatem vix possit intentari remedium l. 2. C. de rescind. de vendit. Hoc tamen casu maritum, qui loco pecuniæ in dotem constituta Officium accepit in solutum, incia uxore, teneri soluto matrimonio restituere summam in pecunia constitutam uxoris hæredibus.

S Y M M A R I U M.

- 1 Si maritus certam summam dotis nomine recognoverit, dos soluto matrimonio in eadem pecunia quantitate restituenda est, quamvis illi Officium datum fuerit in solutum.
- 2 In societate Officii Notarij, lucra ex transumptis sunt communicanda à die contractæ societatis.
- 3 Qua ratione diversimodè consideretur in societate Officii casus mortis Principalis, & illius qui ad societatem agnoscitur.
- 4 Casus omisus in contractibus decidendus est secundum jus commune.
- 5 Argumentum à contrario sensu locum etiam habet in contractibus.
- 6 Sed regula illa, quod casus omisus remanet in dispositione juris, prævalet argumento à contrario sensu.
- 7 Stipulatio facta in uno casu habetur pro non facta in alio casu diverso.
- 8 Explicatur text. in l. inter socerum, §. fin. ff. de pact. dotalib.
- 9 Argumentum à contrario sensu debile est, & non procedit quando concluderet contra dispositionem juris communis.
- 10 Societas officii non contrahitur super titulo qui semper apud Principalem remanet vita durante, sed tantum super fructibus illius.
- 11 Si Officium pereat, perit Dominus Officii, non autem illi qui ad solos fructus, seu utilitates associatus est.
- 12 Si Officium non pervenit Domino, societas esset leonina, stante pacto quod admissus ad societatem, in ea solus operari deberet.
- 13 In locatione operarum, & societate desuper contracta, non est locus remedio l. 2. C. de rescind. vendit.
- 14 Inæqualitas pactorum societatis Officii, quomodo reduci debeat ad æquitatem, & quæ hac in re consideraciones adhibenda sint.